

[Johan Philipsen.]

har haft en lang årrække bag os med meget hårde huslejerestriktioner, der har ført til, at vi med tørre tal i hånden har kunnet konstatere, at udlejningsejendommene ikke har fulgt det normale prisniveau i dette land. Jeg kan med min bedste vilje ikke se, at der sker noget forkert ved vedtagelse af disse lovforslag. De er simpelt hen en logisk følge af det, vi har lovet de partnere, vi har i boligforliget, og det var et løfte, som jeg moralsk var forpligtet af over for det store boligforligsparti, socialdemokratiet, at vi ville stoppe denne kedelige anpartsform. Jeg behøver ikke at sige, hvad den indeholder af juridisk kedelige ting, hvis den skulle brede sig som en steppebrand.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne takke hr. Johan Philipsen for den højst interessante oplysning, han her er kommet med, og som i hvert fald for os har været ukendt indtil nu, at man under boligforligsforhandlingerne sidste forår lavede en aftale mellem disse partier om, at hvis højesteret legaliserede anpartsudstykningsen, skulle dette hul stoppes. Og så bruger de borgerlige partier bagefter dette, at højesteret går alle imod — alle ventede jo, at det ikke var legalt — til afpresning på et helt andet område. De fire borgerlige boligforligspartier har i fællesskab brugt dette til afpresning, og socialdemokratiet har fundet sig i denne afpresning, til trods for at man nu får at vide, at der lå en aftale om, at hullet skulle stoppes, hvis højesteret sagde, at det fandtes.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Hr. Kaj Hansen vil jeg blot henvise til at læse, hvad der af hr. Gudme er sagt ved førstebehandlingen i denne sag. Der er svaret ganske klart.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget vedtoges med 121 stemmer mod 19; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje i Grønland.

(Lovforslag nr. 63. Fremsat 31/10 75. Første behandling 21/11 75. Udvalgets betænkning 4/2 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af postloven.

(Lovforslag nr. 81. Fremsat 19/11 75. Første behandling 4/12 75. Udvalgets behandling 12/2 76.)

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Normann Andersen (S):

Vedrørende forslaget til lov om ændring af postloven har udvalget afholdt en række møder. I disse møder er der blevet skabt et flertal, der indstiller lovforslaget til vedtagelse med det af ministeren for offentlige arbejder stillede ændringsforslag, nemlig en udsættelse af lovens ikrafttræden fra den 1. marts til den 1. april 1976.

[Normann Andersen.]

Der er også fremkommet tre mindretalsindstillinger, som jeg ikke skal kommentere meget. Jeg vil dog godt lige omtale et enkelt af dem, idet fremskridtspartiet siger, at de ikke som de øvrige partier ønsker at indsmugle et skatteydertilskud på et trecifret millionbeløb til dagspressen. Dette udtryk kan godt give anledning til en vis form for mistænkeliggørelse, som jeg ikke synes er helt korrekt ud fra den betragtning, at samtlige her i folketinget, også offentligheden, jo ganske klart ved, at denne side af postvæsenet altid har givet underskud eller i hvert fald gennem mange, mange år, og at det også har været accepteret i hvert fald indtil nu. Derfor synes jeg, det er lidt urigtigt, at man kommer med denne bemærkning.

Jens Jacobsen (V):

Venstre efterlyste ved lovforslagets førstebehandling positive resultater af postvæsenets rationaliseringsbestrebelse, og de svar, vi har fået herpå under udvalgsarbejdet, minder meget om musefængerens, der sagde, at når han havde én til foruden den, han lurede på, så havde han to. Postvæsenet har heller ikke rigtig været i stand til at levere noget øjeblikkeligt resultat.

Jeg vil gerne opfordre ministeren til at fortsætte bestræbelserne og samtidig sige, at jeg ikke har nogen tiltro til, at bestræbelserne kan gå så hurtigt, at der er rimelig baggrund for de konservatives ændringsforslag, al den stund der, selv om vi gennemfører de af ministeren foreslåede takstforhøjelser, stadig væk skal skaffes dækning for yderligere 300 mill. kr., og det er dem, jeg godt vil bede ministeren om at skaffe.

Når VSerne foreslår, at takstforhøjelserne helt skal bortfalde, så ved jeg ikke, om det er, fordi de forestiller sig, at postbudene skal løbe dobbelt så hurtigt, som de gør i øjeblikket.

Ved første behandling gav jeg også udtryk for, at vi i venstre øjnede andre muligheder end de af ministeren ønskede takstforhøjelser. Disse muligheder, nemlig en for postvæsenet bedre anbringelse af postgiromidlerne, har vi fået bekræftet under udvalgsbehandlingen, men samtidig har vi fået et manende brev fra Nationalbanken om, at en sådan ændret anbringelse ville nødvendiggøre en yderligere pengeopsugning oven i

opsugningen af de 19 mia kr., vi allerede er i gang med at gennemføre. På den baggrund lod vi også dette forslag ligge.

Om fremskridtspartiets ændringsforslag vil jeg bare sige, at med baggrund i den aftale, der eksisterer fra 1974, om en gradvis forhøjelse over en 4-årig periode, som udgiverne med rimelighed har kunnet og skulle indrette deres virksomhed efter, så ville det være helt uanstændigt nu at acceptere det forslag, så også det må vi afvise.

Under henvisning hertil samt til det af ministeren i fremsættelsen anførte om en udvidelse af rabatsystemet til delvis imødegåelse af ulemperne, særlig for afsendere af masseforsendelser, vil venstre stemme for forslaget med det af ministeren fremsatte ændringsforslag.

Glensgård (FP):

Det konservative folkeparti har stillet nogle ændringsforslag til postlovsforslaget her og har givet nogle bemærkninger til disse ændringsforslag. Det pudsige er bare, at bemærkningerne og ændringsforslagene faktisk ikke passer sammen.

Vi vil da gerne støtte det konservative folkeparti i, at man skal fortsætte bestræbelserne på at rationalisere og forbedre driften osv., men at det skulle medføre, at vi ikke skulle tage denne takststigning, kan jeg ikke rigtig se har noget med hinanden at gøre. Når fremskridtspartiet vil stemme imod de konservative ændringsforslag, skal man altså ikke på et senere tidspunkt sige, at så vil fremskridtspartiet heller ikke spare, de vil ikke rationalisere. De bemærkninger, de konservative har fremsat til deres ændringsforslag, er ligesom lidt af en syndsforladelse for at kunne få lov til at fremsætte dem.

Ministerens ændringsforslag vil vi støtte. Det er jo næsten en given nødvendighed.

Så er der kun lige tilbage at bemærke, at både den socialdemokratiske ordfører og ordføreren for partiet venstre nu sagde, at man ikke umiddelbart kunne gå ind for og støtte fremskridtspartiets ændringsforslag om disse portostigninger på avisområdet. Man havde jo lavet en aftale om, at portoen skulle stige de kommende år. Det er også fuldtændig korrekt, at man har denne aftale, men hvad er det, man egentlig har aftalt? Der skal en stigning til på langt over

[Glensgård]

400 pct., for at dette felt, avisportoer, hviler i sig selv. Det vil man altså ikke være med til fra partiet venstre og heller ikke fra partiet socialdemokratiet.

Så siger hr. Normann Andersen, at det jo har været anerkendt igennem mange år, at man gav dette fordækte tilskud til dagspressen over postloven. Men det fremgår ikke nogen steder, hvem der får det. Vi har et bilag, der er stemplet „fortroligt“, som viser, at nogle dagblade udnytter tilskuddet 100 pct., andre dagblade får bogstaveligt talt ingen tilskud. Det er altså et tilskud, som falder ligesom regnen: den drypper nogle steder, og andre steder skyller den ned. Det er da klart, at de aviser, som får deres fulde tilskud over postloven, er fuldt tilfreds med det. Det er da også klart, at de aviser, som ikke får tilskud, føler sig uretfærdigt behandlet.

Fremskridtspartiet mener ikke, at det på nogen måde skal være en skatteyderopgave at yde disse tilskud, og den dag, hvor vi kommer så langt, at vi følger nogle af intentionerne i partiet venstre om, at man ligesom giver det tilskud i en direkte lovgivning, vil vi ikke støtte venstre heri. Det er helt klart, at venstre har set deres formål med at give det tilskud igennem postloven til dagspressen, men det er bare ikke rimeligt, at det foregår fordækt, og det er langt fra rimeligt, at den enkelte skatteyder skal være med til at yde disse mærkværdige dagbladstilskud.

Jeg skal derfor opfordre til, at man støtter de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, hvoraf det helt klart fremgår, at dagspressen, såfremt de bliver vedtaget, nu vil komme til at yde i porto, hvad den bør gøre, for at dette område, avisportoer, kommer til at hvile i sig selv.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg kan kort sige, at det radikale venstre må anbefale, at man stemmer imod de konservative ændringsforslag, som vil forhindre, at vi får balance på postområdet, og dermed forøger minussiden på de offentlige budgetter.

Vi må også bede om, at man stemmer imod fremskridtspartiets ændringsforslag, som vil betyde en lang række vanskeligheder for de fleste dagblade. Vi mener, at hele

problemstillingen omkring dagbladene skal ses i sammenhæng. En løsning, der eventuelt ender i, at man kan give dem en portoforøgelse, må så betyde, at man ad anden vej sikrer, at vi ikke bliver uden dagspresse. En gennemførelse af fremskridtspartiets ændringsforslag vil betyde, at dagspressen for en stor parts vedkommende må bukke under.

Burgdorf (KF):

Jeg er egentlig ikke forbavset over, at hr. Glensgård ikke forstår det konservative folkepartis ændringsforslag på dette område; det havde jeg egentlig heller ikke ventet. Men jeg skal prøve at klargøre, hvorfor vi har taget vores stilling. Jeg vil til gengæld sige, at jeg udmærket forstår fremskridtspartiets ændringsforslag og vil gå imod dem, for det vil yderligere betyde bladdød her i landet, og det er ikke det, vi efter min opfattelse har brug for.

Når vi har stillet de ændringsforslag, som ligger på bordet, så har vi gjort det, fordi vi mener, at postvæsenet her rammer for højt, rammer ved siden af, at den indtægtsstigning og den portoforhøjelse er for høj i forhold til de virkelige udgiftsstigninger, der er. Derfor kan vi ikke være med til det.

Der bliver et provenutab for postvæsenet efter vore ændringsforslag, men vi mener, at postvæsenet bør rationalisere ligesom alle andre, og der må også her kunne findes udveje for det.

Vi mener, at den portoforhøjelse, som her er foreslået, vil komme til at virke generende, ja, dræbende på mange erhvervsvirksomheder, som virkelig har store forsendelser. Vi har også peget på, at postordrefirmaerne, som kommer i klemme, efter at udlandet nu mere vil gå ind på dette marked, kommer til at stå i et dårligt forhold. Vi kan altså ikke gå ind for lovforslaget, medmindre man går ind for vores ændringsforslag.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Kristeligt folkeparti går ind for lovforslaget med det af ministeren fremsatte ændringsforslag. Vi må afvise fremskridtspartiets ændringsforslag. Vi finder, at dagspressen har det svært nok i forvejen.

Vi må også afvise de konservative ændringsforslag, selv om vi har megen sympati for deres interesse for rationaliseringer i

[Svend Erik Sørensen.]

denne sammenhæng. Vi er overbevist om, at postvæsenet også er interesseret i, at sådanne finder sted i rimeligt omfang, men alt har jo sin tid, og selv om man havde rationaliseret for fuld kraft nu, kunne man næppe have rationaliseret så meget, at det kunne have berettiget de konservatives ændringsforslag.

Som sagt går vi ind for dette lovforslag.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne går ikke ind for lovforslaget. Som vi allerede sagde ved første behandling, så er vi ikke tilhængere af, at det offentlige bidrager til at øge pris- og omkostningsniveauet ved takst- og portoforhøjelser, sådan som det her foreslås.

Hvad ændringsforslagene angår, så be-
tragter vi dem, som er stillet af de konservative, som en mildnelse sammenlignet med regeringens forslag, og vi kan for så vidt også give dem ret i den motivering, at det ikke er holdbart at gennemføre takstforhøjelser, der er større end de skete prisstigninger, samtidig med at postvæsenet forringer sin service. Dertil kommer vel også, at f. eks. øget porto for postordrer uvægerlig vil blive væltet over på priserne. I den henseende kan vi altså støtte de konservative ændringsforslag.

Det kan vi — jeg havde nær sagt: naturligvis — ikke gøre med hensyn til fremskridtspartiets ændringsforslag. Onde tunger siger undertiden, at det er, ligesom fremskridtspartiet mangler en linje. Det er ikke altid tilfældet; det viser ændringsforslagene her. Der er faktisk en linje: der er bare det, at den ikke viser fremad. Vi befinder os i en tid, som er præget af bladdød og, som vi ofte konstaterer, af en monopolisering og dermed ensretning i bladudgivervirksomheden. Så er spørgsmålet, om man ønsker at fremme denne udvikling. Hvis man ønsker det, ja, så er ændringsforslagene her selvfølgelig velbetænkte, men det ønsker vi ikke. Vi ønsker ikke yderligere vanskeligheder for pressen, og derfor går vi imod.

Når jeg sagde, at der kunne være en linje i fremskridtspartiets politik, så tænker jeg på de angreb, der er rettet mod biblioteksvæsenet. Nu er det altså bladene, og den næste logiske konsekvens må så gøre, at man begynder at skære på folkeskolen — hvad skal folk lære at læse for? Vores linje

er modsat, og derfor vil vi stemme imod fremskridtspartiets ændringsforslag.

Sigsgaard (VS):

Venstres ordfører spurgte, om VS ville have, at postbudene skulle rende dobbelt så hurtigt, siden vi stemmer imod takstforhøjelserne. Det er altså ikke gået op for ham, at VS ikke har som målsætning, at postvæsenet eller nogen andre væsener eller styrelser skal hvile i sig selv. Når vi stemmer imod forhøjelsen, så er det, fordi vi ikke kan tilslutte os den såkaldte rationalisering, der finder sted. Det er, fordi vi ikke kan tilslutte os den serviceforringelse, der løbende sker, og det er endelig, fordi vi ikke kan tilslutte os forholdet mellem de forskellige takstfastsættelser.

Det fører os frem til, at vi må undlade at stemme om de konservative ændringsforslag, og at vi må stemme imod fremskridtspartiets ændringsforslag, og at vi til sin tid vil stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (*Niels Matthiassen*):

Jeg kan takke de ordførere, der vil være med til at vedtage forslaget om ændring af postloven.

Så skal jeg blot gøre et par enkelte bemærkninger, bl. a. til hr. Burgdorf. Jeg vil gøre opmærksom på, at hvis man fulgte de ændringsforslag, som det konservative folkeparti har stillet, så ville det betyde, at den i lovforslaget anførte merindtægt på 218,1 mill. kr. blev reduceret med 62,4 mill. kr. Tilsvarende må de takstforhøjelser, som det er hensigten administrativt at gennemføre, reduceres med et forholdsmæssigt beløb. De foreslåede lavere takster vedrører i det væsentlige de forsendelsesarter, hvis postbehandling er forbundet med omkostninger af en størrelsesorden, der ikke engang kan dækkes gennem de af mig foreslåede takster. Derfor kan jeg ikke tiltræde ændringsforslagene.

Med hensyn til at søge postsektorens økonomi forbedret gennem rationalisering vil jeg for det første gerne sige — også til hr. Jens Jacobsen — at det vil vi fortsat bestræbe os på så langt og så vidt som muligt. Men jeg vil også gerne sige, at der igennem en længere årrække er stillet krav til post-

[Ministeren for offentlige arbejder.]

og telegrafvæsenet om en forretningsmæssig drift. Det har været vanskeligt at opfylde, særlig igennem de senere år, hvor der bl. a. ikke har kunnet gennemføres en ajourføring af taksterne, samtidig med at bevillingsmæssige begrænsninger og besparelser, der har været ønsket gennemført på kort sigt, har vanskeliggjort en smidig tilpasning af post- og telegrafvæsenet til udviklingen i samfundet. Det er nu engang sådan, at stigende lønudgifter, nedsat arbejdstid og en stigende tilgang af nye husstande, der skal betjenes, gør omkostningsstigninger, som post- og telegrafvæsenet er uden indflydelse på, uundgåelige.

I forbindelse med de bevillingsmæssige problemer skal jeg minde om, at post- og telegrafvæsenet er afhængigt af kundernes benyttelse af virksomhedens ydelser, og at egentlig indskrænkning af servicen betyder forringelse af muligheden for at opnå de budgetterede indtægter. Post- og telegrafvæsenet har gennem rationaliseringer og serviceforenklinger løbende indvundet besparelser. For telesektoren har den teknologiske udvikling muliggjort en stigende grad af automatisering, men for postsektoren er forholdet væsentlig anderledes, idet der er forholdsvis få områder, hvor mekanisering eller automatisering kan ske.

Med hensyn til det mindretal, som fremskridtspartiet repræsenterer, kan jeg sige, at jeg ikke kan tiltræde ændringsforslagene. Folketinget vedtog i 1974 forhøjelse af avistaksterne over en flerårig periode, for dagbladernes vedkommende over 4 år, nemlig pr. 1. juli hvert af årene 1974, 1975, 1976 og 1977 med i alt ca. 70 pct. af de forud for den 1. juli 1974 gældende takster. De sidste to af de af folketetinget vedtagne forhøjelser er således ikke trådt i kraft endnu. For uge- og månedsbladernes vedkommende vedtog folketetinget en forhøjelse på ca. 300 pct. af de tidligere takster, men fordelt over kun 2 år, 1. juli 1974 og 1. juli 1975. Jeg synes også, det må fremføres, at udgiverne på baggrund af folketingets behandling af lovforslaget i 1974 har måttet forvente, at der ikke ville komme nye forhøjelser af avistaksterne, før de allerede vedtagne forhøjelser fuldt ud er trådt i kraft.

Jeg er enig i, at brugerne af postvæsenet

principielt må betale, hvad den enkelte tjenesteydelse koster, men når det slet ikke har været muligt i tiåret forud for de senest vedtagne forhøjelser gradvis at tilpasse avisportoens til omkostningsudviklingen, så kan taksterne ikke nu og på én gang forhøjes så betragteligt som foreslået uden alvorlig indvirkning på såvel udgivernes som post- og telegrafvæsenets økonomi.

Så kan jeg endelig oplyse, at de mellem Danske Dagblades Fællesrepræsentation og generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet igangværende drøftelser om, hvilken virkning en ajourføring af avistaksterne vil have for dagbladernes økonomi, endnu ikke er afsluttet. Når drøftelserne med Fællesrepræsentationen er afsluttet, hvilket man har meddelt mig kan ske inden udgangen af dette år, skal der afholdes tilsvarende drøftelser med de respektive udgiverorganisationer for uge- og månedsblade.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 87 stemmer mod 13; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2-5 betragtedes som

forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 6

forkastedes med 87 stemmer mod 15.

Ændringsforslag nr. 7 om indsættelse af

en ny paragraf betragtedes som *forkastet* efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 6.

§ 1, ændringsforslag nr. 8 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om erhvervelse af arealer m. v. til anlæg af en jernbane mellem Snoghøj og Tårup.

(Lovforslag nr. 98. Fremsat 26/11 75. Første behandling 13/1 76. Betænkning 10/2 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om vægtafgift af motorkøretøjer m. v.

(Lovforslag nr. 66. Fremsat 7/11 75. Første behandling 20/11 75. Betænkning 11/2 76).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ove Hansen (S)

Kun en enkelt bemærkning. Der foreligger et ændringsforslag fra venstre, som andre partier har tilsluttet sig. Det kan vi ikke gå med til. Det betyder en lidt lempeligere beskatning af de såkaldte sættevogne, og det finder vi ikke er rimeligt. Derfor må jeg

anbefale, at man stemmer imod dette ændringsforslag, men stemmer for de af ministeren stillede ændringsforslag.

Jacob Sørensen (V):

Da vor ordfører i disse lovforslag ikke har kunnet være til stede i øjeblikket, skal jeg knytte en bemærkning til vort ændringsforslag til dette lovforslag vedrørende sættevognsafgiften.

Når vi har ønsket, at afgiften skulle sættes til 1½ gang én vogns afgift i stedet for 2, så er det simpelt hen ud fra en rimelighedsbetragtning, idet det næppe vil være muligt for en chauffør at udnytte et vogntog på samme måde, som hvis det var 2 særskilte vogntog. Derfor mener vi, det vil være en rimelig handling at fastsætte det til 1½ gang.

Voigt (FP)

Efter at skatte- og afgiftsudvalget sidste onsdag afgav denne betænkning vedrørende at få denne vægtafgift flyttet fra sættevognen over til det trækkende køretøj, er den åbenbart blevet læst igennem af mange, bl. a. af de danske vognmænd. Der er tilgæet fremskridtspartiet en række henvendelser fra de danske vognmænd, og der er noget nyt i disse henvendelser. Jeg skal derfor anmode om, at vi får en fornyet udvalgsbehandling her mellem anden og tredje behandling, således at vi kan få lejlighed til at stille nogle spørgsmål til skatte- og afgiftsministeren vedrørende de nye punkter, der er dukket op, og som vi gerne vil have afklaret, inden vi tager endelig stilling til forslaget ved tredje behandling.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal kun føje til, at vi sammen med venstre og flere andre slutter os til de lempelser, som det kan være rimeligt at give disse vognmandsvirksomheder, og det vil vi fortsat gøre. Vi synes, der er grund til at gå ind for det ændringsforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg skal takke udvalget, fordi arbejdet er blevet afsluttet. Jeg skal derudover kun gøre en enkelt bemærkning om det ændringsforslag, der er stillet om at ændre forslaget således, at sættevognsafgiften ikke